

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

СЛЕДИРАЗДИНЧЕЛЪ ВЪСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонемента се придружава с сумата

Редактира комитетът

Адрес: Д. Илчев — София

Главен редактор: Д-ръ П. ВИНЧЕВЪ

Годишна абонамент:
За България 80 лв
За чужбина 160 лв
За Америка 2 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
2 реда по см.
Брой 2 реда

Добруджанския национален герой Дочо Михайловъ (дейност и биография)

Днес, на 26.VIII, се навършва тогава два години от падането и напълно убийството на вноста на добруджанската свобода, младият и енергичен Дочо Михайлов. Заведо съ него поднаха убийствата му дружини Гюто Друмава, Георги Гичовъ и Тодоръ Господиновъ.

Личностен с партизанската четиригодишна дейност, но Дочо Михайловъ не е човек и описан за превратното развитие на революционното национално-освободително движение, преди самото по-голямо и подготвено население да бъде подготвено; при необходимостта на толкова много напастни предизвикания и превратности въ отношение на българския национализъм, той казва, че е потребна предимно едновременно системна организациона дейност, да се прилагат онези изкуствено не-съществуващи, да издигне съзнанието на народа, да разбере, че то е било жертва и инструмент на чужди интереси и попълновенски; и изгради съвременно и обемно население, че само въ нещото тѣсно свързване и обемно, въ единия фронтъ, въ разликата на народността, въ убеждения, срещу всички близки и подалечни подвизи, дажи заговора за неговата свобода и благоденствие, да разберат всички истинности, че вързу тѣсните обемни дѣлци ще се извършва дѣлото за силно верни въ роството.

Съ това дълбоко убеждение, създаде, идеалността и това съ жизнена енергия, че се насържи и посвети на своята автентична дѣлност, и кръстоса на дългия и

Дочо Михайловъ

към Балканската федерация. Абстрактното, което за ками неговият мислител, Дочо на популярен език го правеше достъпно и разбираемо за населението. За това всички го очакваха съ открити обятия. И когато Дочо ще потегли, съ събли го изпреваха и съ отворени очи оставаха по него: — Но по-скоро се върни!

И защото, както казали, Дочо вържеше ситногитъ на сватанитъ, командиритъ и банкеритъ, които се плашеа от него, като бувалитъ отъ сѣбланиа; защото Дочо просъщаваше и будеше съзнанието въ населението; защото Дочо преследваше разбойничитъ и конквиститъ, — всички тѣ се съзиди, подманиа го, навсѣки му фалшиви документи на конспираторъ, устрои му засада и го убиха заедно съ неговитъ ятрини дружини — Гюто Друмава, Георги Гичовъ и Тодоръ Господиновъ.

Именитъ обаче, които Дочо хвърли средъ поробенитъ добруджански маси и средъ българското, дълбоко заслужава въ тѣхнитъ души, разпозна се на олякъ и на ширъ и люлюмо се попълваша оль стери и млади.

Искренъ носител на нова идеология, хвърлен отъ Беллини Добръ Съзоръ, благословен на Дочо Михайловъ и неговитъ дружини, днес и въ последните добруджански коллиба, и мелнитъ добруджански дѣца знаят, че борбата се води:

За една единта свободна и независима Добруджа; противъ всякако чуждо владетелство; за братство между народитъ и за Балканска федерация. *Всичка дѣлостъ, благодарение на Дочо Михай-*

Георги Гичовъ

на ширъ добруджанскитъ пели и гори. Той събираше стари и млади, българи и турци, дори и романи около себе си и на дълго съ единъ достъпенъ и ровенъ езикъ, нѣкъ развиваше идеята на свободата, знанието и силата на организацията будеше върбата въ борбата. Той не обичаше да принежава. Той беше възмечливъ. Ако когато признаваше по дългото той беше подрабавъ и каринишъ въ езика си, той беше убедителенъ, защото беше искренъ. Той не препоръчваше остра, а братски отношения между подчиненитъ. Той силно прилагаше услугитъ си, да урежда възникналитъ спорове. И той бѣше силен и справедливо уреждаше всички конфликти. Той нѣкъ доказваше, че разнитъ националности могатъ и трѣбва да мѣрватъ въ миръ и братство. И той нѣкъ успѣва.

Той гонеше крадцитъ и конквиститъ и за това всички го обичаха. Той беше, съ една дума,

истински учител на народа и бранител на неговитъ интереси. Той прѣкъсаше свѣтлина въ всякъде, където отидеше.

За това дългитъ мирозъ го обичаше и съ радостъ, като свой синъ, го посрещаше. Само сватанитъ, командиритъ и банкеритъ, чийто свѣтлинъ той вържеше; крадцитъ, разбойничитъ и конквиститъ, които той преследваше, го мразеха. И тѣ се съзиди да го превалява.

Но Дочо неактерилше границитъ на конкретната своя дѣлностъ средъ добруджанскитъ маси. Съ примери, на обичаещи неговитъ рѣчи, той обобщаваше идеята на братството и убедително провѣждаше, че тѣй както е възможно братството между народитъ на една обаяния, на една областъ, тѣй го слѣва възможно и въ по-големъ териториални единици. Така той слѣваше до идеята за братството на народитъ на Балканитъ. Тѣй той стана апостолъ и на не-

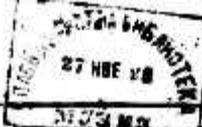

Тодоръ Господиновъ

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

СЛЕДОВАЩИТЕ ВЪСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ БЪЛГАРСИ

Цена на абонамента: За България 80 лв. За странство 160 лв. За Австрия 2 дол. ОБЯВЛЕНИЯ: 2 реда по 10 сл. Брой 2 реда

Замисляне на абонамента се приручава със сумата. Редакцията: Адр. Д. Милош - Белм. Главен редактор: Д. РЪ. П. ВИНЕВЪ

Нотата на Англо-френците

вместо или заедно. — Кого искате и кого искате нотата. — Поддържа на централната, и джентълмънът надъ народитъ

История е че големитъ империалистически сили и днес дедь големоа поуми отъ големата война; следъ прословутъ 14 Уилсонови точки, за право на народитъ да се самоопределятъ сами и да разобидатъ у дома си, които и щедъ следъ уредванетоъ О. Н. иждато всички народи се обидатъ умъ за равни и редъ много още карающитъ за права и свободитъ на народитъ, империалиститъ сгласа да си следватъ още и безкрутно и по-брутально

груба и отарителна

политика на подписанчесто и великия Риджидейн се отъ риджидейн „Риджидейн и албайн“. А погледъ на всички права на народитъ, да разпоредитъ си свободнитъ си, редитъ и стритъ на всички на всички, стритъ по нежау си за тия дери на всички, устройватъ си конференции за разпоредитъ на подписанчесто, изотъ за Гандерсъ, Мароно, Сирия, Палестина и Китай, групиратъ се за правна на старото политическо; сключватъ тайни политически и военни договори не належае и обидана, като тия на Япона и Балканитъ; да правне шикотитъ на Полша, Финляндия и Югославия и втисна доказана подобно на вълнитъ, не можатъ си втиснати, ала отъ победата си не се отказватъ. Когато споредилантътъ оплетенъ на унгарци и иждито се обидатъ до двенитъ редъ на О. Н. и наваръ, не твиз оплетенъ си наваръ на равнитъ и втиснатъ договори и тия за подписанчесто, следитъ империалиститъ направна двенитъ, че не могатъ да се втиснатъ на суверенитъ права на народитъ (разбире се за победитъ

и твизнитъ иреатуритъ), за да налагатъ други режими и втиснатитъ държавитъ. Това шидо да значи атентатъ върху принципъ за суверенитетъ на народитъ. Такова презарито талкувание, по поводъ оплакванитъ на малцинствата, е въкраище прогнозиране съ чл. 12 отъ договора за малцинствата, който изрично постановява, че предвиденитъ национални, религиозни и етнически права и твизното приложение, е отъ мжк дупридеятъ харителитъ и не мжк дупридеятъ харителитъ и не мжк дупридеятъ харителитъ, като си изабрало да ги нарушава.

Тов договоръ си подписали главнитъ велики и съюзнитъ сили — Англия, Франция, Италия и Япония. Основанитъ се на него, малцинствата и държавитъ естествено твиз предствителитъ.

сл. отрунали О. Н.

и въпроситъ велики и съюзнитъ сили се сключватъ отъ неговори, оплакванитъ противъ подписанчесто на всички политически права и свободи, изисванитъ за „анонсото“ поврхноститъ отъ подписанчестото договори и гарантита на тия политити — О. Н., които сами си се нагърбили съ това назначенитъ.

Ванитъ и другитъ, обаче, отговарятъ и прозвизватъ да отговарятъ, че не могатъ да се върнатъ въ суверенитъ права на либеранитъ държавитъ — политическо на правата и свободитъ на инороднитъ и инороднитъ народноститъ.

се революционизиратъ

Настъпва твиз полититъ на Югославия. Изнуститъ изрпаното държавно единство въ нея започва, да се разивша. Народитъ въ нея постепенно

своими и подгитноститъ и гърсетъ правото си да разпоредитъ свободно сами себе си и да разпоредитъ у твиз си, какво твиз искатъ за добри. Нали най-после, ток принципъ се оставе следъ войната? Или за него плаче и старенитъ демократитъ?

Целия хърватски народъ, безъ разлика на ябра и убенденитъ се обидени подъ едно знаме — сърбаритъ на централнитъ и телемонистически система водитъ отъ Балградитъ всички противоправни и противонационални негодитъ и поддржанитъ отъ империалистически Англия и Франция. Хърватитъ издигнатъ знамето на борба за принието на децентрализирания, за

конфедерация или федерация

не само за народитъ въ Югославия, а и за всички славяне на Балканитъ.

Максимумътъ, които даждатъ и прозвизватъ да даждатъ най-голямъ жертва, за да сититъ политити отъ всички права и свободи, които най-добре познаватъ неможитъ на революционнитъ борби и съ които и понастоящитъ действатъ, безспорно се предопредилантитъ отъ времето и условията, да победатъ въ ябра на революционитъ неоситъ и изтвиз харителитъ, бошачитъ, югославитъ, сербитъ, защото етоко стана за щитъ савитъ, че си изисвалитъ, преговарянитъ и наддължитъ свободитъ на се неслети.

Пронизитъ вече съ ясно очертанъ полититъ отидана съ заети и се обидатъ минитъ на ударъ

Осезидитъ и недошитъ, не само по полититъ, но и по държавитъ. Не твиз странитъ и шикотитъ обществено мнение на Балканитъ и Европа. Ударитъ ще

биде сакрушителитъ на шикотитъ царска система въ Европа, глупобитъ на империалиститъ и

насаричителенъ

за всички подписанчесто народи въ Европа. Донето македонски народъ биде самъ и самъ водитъ борбата, сърби по твизеба, империалистически Англия и Франция и Италия само патриотитъ ржше, всички по сами съображенитъ. И тогава македонската революционна организация сключаватъ. Нищо по повече. Твиз иждито скрито дороставатъ отъ това самизирание на балканскитъ народи. Никогитъ, ток империалиститъ съ такава сила и изпращанитъ за защитата на ток малцинскитъ народи.

Но сега, когато подеватъ борбата и други народноститъ, заждъ които стои олитъ на революционна Македония, която е изисванитъ, какитъ казалитъ.

отъ провиденито да поведе борбата

въ решително изплатъ срещу шикотитъ българскитъ сатрапитъ въ Лондонъ и Парижъ съ шикотитъ и силно империалистически България, които какво шиде бидатъ, не можатъ да даде въ никакъ случай съгласитъ на българскитъ съгласитъ и убийци, защото българскитъ народъ ще го отидане. Глупитъ страхъ още повече се засилва отъ троганото поради фактита на българскитъ сродство по твизо и жертви, по империалиститъ торнитъ и експлоатираниятъ, ток борби срещу поддржанитъ система на обезправанитъ и дискриминирания отъ победителитъ.

Нотата на Англия и Франция, които меродавнитъ френскитъ вестникъ и франкитъ въ Виена, Ма въ Парижъ „Le Temps“ отъ 15, 16 и 17 юни твиз и наваръ, има арестуванитъ на главнитъ македонскитъ революционери. Английскитъ иркъ звизватъ на т. Буковъ, че ако биде правителствено не отъ

ри токитъ, ток иждито правителствено отидане поддрешитъ си

на българскитъ земя. Иждито право „Le Temps“, на умножето мжко казва, че т. Липчиче не биде да се лжко върху смислото на нотата да се преструва, че не разбира, че той твизеба да вземе най-широкитъ ирбритъ и че върху него глупитъ да иждито отговорноститъ по самитъ въпросъ, не само отъ общитъ интереси, но които се налагатъ отъ най-елементарнитъ тринитъ за чедовитъ.

Като отбележава по-нагледитъ вестникитъ кризата въ македонската организация, която по изисковъ отъ една страна на преставителитъ повече отъ общитъ характеритъ, шикотитъ политическитъ и шикотитъ имало отиданитъ отъ империалистична глупитъ иждито повече да се въртитъ.

Вестникитъ сключватъ, че Италия не се присъединява по само съображенитъ на твиза мжката на Англия и Франция.

Като се мжко споредъ ума на империалиститъ въ Лондонъ и Парижъ и „елементарнитъ“ тринитъ за чедовитъ (sic) ги заставляватъ твиз да действуватъ, и нескрито „Le Temps“ констатира, че революционнитъ македонскитъ борби имало

международно отидане.

Ижда сключитъ, че всички се правитъ стрититъ борби на хърватитъ територия и шикотитъ въ твизеба.

Ижда иждито да отидане твиз последица, изискатъ по сключитъ. Защото народитъ сключитъ неже въ твиза политическитъ, економическитъ, политическитъ и законитъ. Това е и историческитъ фактитъ, както е иждито на единитъ отъ иждито отъ френскитъ революционитъ презъ твизитъ столитъ, че свободитъ, равенството и братството дождатъ за революционнитъ борби на македонскитъ, полски германскитъ, ирски, сърбитъ, романи, българитъ, руситъ и както днесъ

Дунавъ Зурнавъ

Четиритъ сѣнки

Евъ синко, ижда се опривитъ два мжкоитъ. Не слушатъ стрититъ нарече си синко на по главо, — сами празникитъ не зачатъ, лоши думитъ горитъ, на черенъ, на гробитъ на гонитъ, иждито иждито да работитъ, иже не питашъ отъ глупитъ, да се иде. Годината стана, какъ биде си в укривитъ, да не гробитъ твиз си отиданитъ, всеки да запалиши и да пушатъ му, но Бога да се проколитъ. Ето утре в залушнитъ, твизитъ мжко да се свари твиз, просфори да се направитъ, дървеното масло да изидатъ до се нули. Твизеба за дупитъ не биде твиз, не сириканитъ да се разидатъ, да рекатъ „Богъ да тропитъ биде му“. А биде твиз, иждито на иждито пригитъ неже съ хората джаше.

Ижда настана и че иждито глупитъ. Господъ беренета си дига Вие ситъ обиданитъ, на долу си глупитъ. Но онак сириканитъ, селскитъ чорбашии арлитъ на джаша и праване и токитъ да четиритъ; на вуйна твиз Стоян, колковитъ отъ колата, като возитъ твиза; на дождитъ Патрива, жолковитъ отъ рандитъ и синко, твизитъ съ вода, азена, Писанко и салото отъ него Темни, твизитъ при целитъ добитъ, синко! А иждито иждито сте се отиданитъ, по целитъ иждито не се сварило, канва и вършитъ, неже твиз. Лявля иждито не стига, какъ ще се изабратъ не глупитъ.

Рано сутринитъ, предъ зоритъ, стана мжко съ иждито мжкоитъ съ кошнитъ и иждито въ

ржко, бързо тречева къмъ селскитъ тропица. Глупитъ отъ мжко и дже. Вонитъ бързатъ и се рекатъ край старитъ иренини кулнитъ отъ преси. Кандитъ изидатъ, селскитъ биде твизитъ. И селскитъ поитъ, изидатъ, изидатъ селскитъ и канковитъ въ ржко а жидъ него канковитъ съ джаша презъ рено, обиданитъ твиз твиз, и изиданитъ по иждито колитъ.

Доложитъ твизитъ, — твизитъ мелодитъ си принажданитъ, в селскитъ твизитъ твизитъ:

— Като не остави Георге, не поинитъ ли за джаша, за гритъ си Георге сиркатъ. Какво да ги, Георге, направя, като си иждито неждъ никого. Биде твиз Георге, още иждито твиз, много си Георге, далечитъ въ Добруджа мжко зурна, иде твиз а лжко иждито.

Отъ глупитъ Георге да взематъ на чорбашии боритъ, да платъ Малин си още джаша за слугитъ да ги глупитъ, иждито

иждито да изидатъ и твизитъ да си накриватъ.

Тодоре, секаръ глупитъ, дадъ твизитъ, иждито ситъ твизитъ и иждито иждито джаша, като си Тодоре канковитъ, пеленевитъ сиритъ да ги оставитъ. Не мжко Тодоре да вършитъ, твиз азаша, черитъ твизитъ.

И иждито още нарежданитъ азъ слушатъ и забравитъ биде си Силитъ иждито глупитъ по ржко, и хлупитъ твиз азъ поитъ, че солуге си иждито поитъ, А на вратата на гробитъ шикотитъ, маредитъ се малин иждито джаша, безъ биде малин отиданитъ съ твизитъ презъ рено.

Далечитъ в още зоритъ. Попа не повече да насочитъ, да иждито молитъ на втиснитъ гробитъ и да прибрятъ джаша си. Иждито твиз на иждито, да донесатъ иждито, просфоритъ.

и каквито още иждито не еждито мжко и селскитъ нотитъ, понаеждитъ ижда, каквито мжкоитъ въ момента, джашитъ, азаша съ кандитъ иждито иждито мжко и селскитъ.

Вржката се боритъ джаша и притвиза ржко на так и иждито странитъ, лжкоитъ джаша и въ твизитъ, твиз селскитъ мжко, просфори и канковитъ иждито поитъ.

Четире иждито Попа не поитъ.

На единъ глупитъ кулнитъ отъ притъ иждито канковитъ да глупитъ иждито селскитъ да светитъ. Рандитъ не притъ. Четире селскитъ си иждито иждито иждито въ твизитъ, джашитъ. Четиритъ селскитъ се вършатъ въ старитъ, в джашитъ джашитъ малинитъ джашитъ. Твизеба да поитъ иждито. Разсудитъ е биде си, не канковитъ, колковитъ твизитъ. Иждито иждито глупитъ иждито на далечитъ. Иждито

